

DECYZJA

Na podstawie:

- art. 138 § 1 pkt.1 ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. Kodeks postępowania administracyjnego (t. j. Dz. U. z 2023 r. , poz. 775 ze zm.),
- art. 71 ust. 1 i 2 pkt 2, art. 84, art. 85 ust.1 i ust.2 pkt 2 i ust. 3 ustawy z dnia 3 października 2008 r. o udostępnianiu informacji o środowisku i jego ochronie, udziale społeczeństwa w ochronie środowiska oraz o ocenach oddziaływania na środowisko (t. j. Dz. U. z 2023 r., poz. 1094 ze zm.), zwanej dalej ustawą "oos" w związku z § 3 ust.1 pkt 62 rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 10 września 2019 r. w sprawie przedsięwzięć mogących znacząco oddziaływać na środowisko (t. j. Dz. U. z 2019 r., poz. 1839),
- art. 1 ust. 1 i ust.2, art. 2, art. 17 ustawy z dnia 12 października 1994 r. o samorządowych kolegiach odwoławczych (t. j. Dz. U. z 2018 r., poz. 570),

po rozpatrzeniu odwołań od decyzji znak GROLŚ.6220.3.62.2022/2023 z dnia 31 lipca 2023 r. wydanej przez Burmistrza Tuczna w przedmiocie ustalenia środowiskowych uwarunkowań dla przedsięwzięcia pn."Budowa obwodnicy Człopy w ciągu drogi krajowej nr 22" zlokalizowanej na terenie Gminy Człopa- obręb geodezyjny Człopa Podgórze, Bukowo, Drzonowo, Człopa 105,

Samorządowe Kolegium Odwoławcze w Koszalinie, w składzie:

Przewodniczący - Agata Witkowska (sprawozdawca)

Członkowie - Jarosław Synak

- Joanna Mojska

na posiedzeniu w dniu 19 kwietnia 2024 r. orzeka:

utrzymać w mocy zaskarżoną decyzję.

Uzasadnienie

Decyzją z dnia 31 lipca 2023 r. znak GROLŚ.6220.3.62.2022/2023 wydaną przez Burmistrza Człopy orzeczono o ustaleniu środowiskowych uwarunkowań dla przedsięwzięcia pn."Budowa obwodnicy Człopy w ciągu drogi krajowej nr 22" zlokalizowanej na terenie Gminy Człopa - obręb geodezyjny Człopa Podgórze, Bukowo, Drzonowo, Człopa 105 stwierdzając równocześnie o braku potrzeby oceny oddziaływania na środowisko.

W punkcie I.1 określono rodzaj i miejsce realizacji przedsięwzięcia, kolejno w pkt I. 2 określono istotne warunki korzystania ze środowiska w fazie realizacji i eksploatacji lub użytkowania przedsięwzięcia, z uwzględnieniem konieczności ochrony cennych wartości

przyrodniczych, zasobów naturalnych i zabytków oraz wyspecyfikowano ograniczenia uciążliwości dla terenów sąsiednich, następnie w pkt I.3 określono wymagania dotyczące ochrony środowiska konieczne do uwzględnienia w dokumentacji wymaganej do wydania decyzji, o których mowa w art. 72 ust.1 ustawy z dnia 3 października 2008 r. o udostępnianiu informacji o środowisku i jego ochronie, udziale społeczeństwa w ochronie środowiska oraz o ocenach oddziaływania na środowisko. Następnie w pkt II nie stwierdzono: 1) potrzeby wykonania kompensacji przyrodniczej oraz monitorowania oddziaływania przedsięwzięcia na środowisko, 2) potrzeby utworzenia obszaru ograniczonego użytkowania, 3) konieczności przeprowadzenia oceny oddziaływania na środowisko oraz postępowania w sprawie wydania decyzji, o których mowa w art. 72 ust.1 pkt.1, 10, 14,18 z zastrzeżeniem pkt 4 a i 4b , 4) potrzeby wykonania analizy porealizacyjnej, charakterystykę planowanego przedsięwzięcia zawarto w załączniku nr 1 do niniejszej decyzji jako jego integralną część oraz w pkt III nadano decyzji rygor natychmiastowej wykonalności.

Z rozstrzygnięciem tym nie zgodziły się strony postępowania składając w ustawowym terminie odwołania.

Odwołanie wnieśli:

1) Klub przyrodników reprezentowany przez Prezesa Roberta Stańko,
2) Stowarzyszenie Kraina Dzierżykraja reprezentowane przez oraz i Saval Sp. z o.o. reprezentowane przez likwidatora jak również grupa mieszkańców Gminy Człopa. Godzi się zauważyć, iż odwołanie wskazane w punkcie 2 sporządzone zostało w jednym egzemplarzu podpisanym przez wyżej wymienione podmioty. W tym miejscu należy podkreślić, iż nie wszystkie osoby podpisane w odwołaniu wskazanym w pkt 2 legitymują się przymiotem strony w postępowaniu, bowiem ten wynikać musi z art. 74 ust. 3a ustawy ooś, okoliczność powyższa została zweryfikowana przez Kolegium, które wystąpiło do organu I instancji o sporządzenie wykazu stron postępowania. Ustalenia powyższe były również zasadne z uwagi na formułowaniu zarzutów odwoławczych, których celem było kontestowanie formy zawiadamiania stron o czynnościach w sprawie za pośrednictwem obwieszczenia.

Przypomnieć w tym miejscu wypada, iż w myśl art. 74 ust. 3 ustawy ooś jeżeli liczba stron postępowania w sprawie wydania decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach lub innego postępowania dotyczącego tej decyzji przekracza 10, do zawiadomienia stron innych niż podmiot planujący podjęcie realizacji przedsięwzięcia stosuje się przepisy art. 49 Kodeksu postępowania administracyjnego, z tym że zawiadomienie to następuje w formie publicznego obwieszczenia w siedzibie organu właściwego w sprawie oraz przez udostępnienie pisma w Biuletynie Informacji Publicznej na stronie podmiotowej tego organu. W myśl art. 74 ust. 3a ooś stroną postępowania w sprawie o wydanie decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach jest wnioskodawca oraz podmiot, któremu przysługuje prawo rzeczowe do nieruchomości znajdującej się w obszarze, na który będzie oddziaływać przedsięwzięcie w wariantcie zaproponowanym przez wnioskodawcę, z zastrzeżeniem art. 81 ust. 1. Przez obszar ten rozumie się:

- 1) przewidywany teren, na którym będzie realizowane przedsięwzięcie, oraz obszar znajdujący się w odległości 100 m od granic tego terenu;
- 2) działki, na których w wyniku realizacji, eksploatacji lub użytkowania przedsięwzięcia zostałyby przekroczone standardy jakości środowiska, lub
- 3) działki znajdujące się w zasięgu znaczącego oddziaływania przedsięwzięcia, które może wprowadzić ograniczenia w zagospodarowaniu nieruchomości, zgodnie z jej aktualnym przeznaczeniem. Prawo rzeczowe do nieruchomości ustalane jest w oparciu o zapisy w ewidencji gruntów i budynków.

W tym miejscu godzi się zaakcentować, iż regulacja art. 74 ust.3 a u ooś jest wyjątkowa, stanowi odstępstwo od ogólnej zasady ustalenia stron postępowania z art. 28 kpa i jako wyjątek musi być interpretowana ściśle (vide wyrok NSA z dnia 5 kwietnia 2022 r., sygn. akt III OSK 713/22).

W konsekwencji powyższego wezwania organ I instancji - Burmistrz Tuczna przedłożył wykaz stron postępowania, który znacznie przekracza liczbę podmiotów wynikająca z w art. 74 ust. 3 ustawy ooś tym samym zarzuty dotyczące rzekomego niezasadnego stosowania formy obwieszczenia okazały się bezzasadne, a uzupełnienie materiału dowodowego pozwoliło na bezsporne ustalenie, iż znaczna część osób podpisanych pod odwołaniem wskazanym w pkt 2 nie legitymuje się przymiotem strony w tym postępowaniu.

Podsumowując powyższe brak legitymacji części odwołujących nie ma jednak wpływu na rozpatrzenie odwołania, bowiem poza osobami nie posiadającymi przymiotu strony odwołania zostały podpisane również przez podmioty które posiadają legitymację procesową.

Odwołanie wniesione przez Klub Przyrodników zakresem zaskarżenia objęło zarówno decyzje Burmistrza Tuczna jak i opinię RDOŚ o braku konieczności oceny oddziaływania na środowisko. W ocenie odwołującego Klubu kwestionowana decyzja uchybia prawu i nie powinna się ostać w obecnej postaci ponieważ organ przy jej wydaniu zignorował uwagi i wnioski złożone przez jego uczestników. Kolejno wskazano, iż z decyzją także nie sposób się zgodzić, gdyż Burmistrz Tuczna jak i RDOŚ nie wziął pod uwagę okoliczności, iż usytuowanie przedsięwzięcia spełnia przesłanki a, c, d, e, g, k z art. 63 ust.1 pkt 2 ustawy ooś, a więc ponad połowę przesłanek lokalizacyjnych przemawiających za potrzebą oceny oddziaływania na środowisko w sytuacji, gdy również skala przedsięwzięcia jest niewątpliwie znacząca. Nie udowodniono przekonująco, że przedsięwzięcie nie będzie oddziaływać na obszary Natura 2000. Planowana obwodnica Człopy przecina dolinę rzeki Cieszynki i obszar Natura 2000 Uroczyska Puszczy Drawskiej PLH320046 oraz Lasy Puszczy nad Drawą PLB320016. W Ocenie Klubu przedsięwzięcie spowoduje utratę areału siedlisk przyrodniczych będących przedmiotem ochrony w obszarze PLH320046- grądu i łągu źródłiskowego 91EO. Organy nie uzasadniły dlaczego tę utratę uznają za nieznaczącą. Nie udowodniły, że ubytek ten nie naruszy celu utrzymania określonej powierzchni tych siedlisk przyrodniczych w obszarze Natura 2000. Organy nie zauważyły w ogóle, że przytoczone w decyzji posiadane materiały podstawowe do planu zadań ochronnych identyfikują w miejscu realizacji przedsięwzięcia także siedlisko 7230, będące przedmiotem ochrony obszaru,

siedliska obecnie nie stwierdzono, gdyż zarosło szuwarem trzcinowym i zaroślami wierzby. Oznacza to w ocenie Klubu, że prawdopodobnie zanikło wskutek braku właściwej ochrony do której zobowiązany był RDOŚ. W takiej sytuacji na RDOŚ ciąży obowiązek odtworzenia siedliska, a realizacja przedsięwzięcia blokowałaby taką możliwość. W związku z utratą powierzchni siedlisk przyrodniczych 9160 i 91EO nakazano prowadzić działania kompensacyjne. Sam ten fakt świadczy, że utrata powierzchni jest znacząca w przeciwnym razie bowiem jej kompensowanie nie miałyby sensu. Wątpliwości budzi oddziaływanie przedsięwzięcia w szczególności budowy estakady przez torfowiska w dolinie Cieszynki, na podziemne zasilanie w wodę tego torfowiska, w tym na zjawiska źródłiskowe, a są to istotne czynniki integralności obszaru Natura 2000. Od zasilania tego zależy istnienie Łęgów źródłiskowych (siedlisko 91EO), a także szanse odtworzenia siedliska 7320. Ustalono także, że w wyniku realizacji przedsięwzięcia dojdzie do pogorszenia jakości siedlisk żerowiskowych kani rudej- przedmiotu ochrony w obszarze Natura 2000 Lasy Puszczy nad Drawą PLB320016- spowodowane utratą ich części w wyniku zajęcia fragmentu tego obszaru pod projektowany obiekt drogowy. Przedmiotowa inwestycja będzie przebiegała w granicy obszaru chronionego krajobrazu Puszcza nad Drawą jak stwierdził organ przedmiotowe przedsięwzięcie stanowi inwestycję celu publicznego w myśl art. 6 ustawy o gospodarce nieruchomościami, a zakazy obszaru chronionego krajobrazu nie dotyczą inwestycji celu publicznego. Nie oznacza to jednak, że inwestycja nie będzie na ten obszar oddziaływać. Przeciwnie, jak stwierdzono w samej kwestionowanej decyzji w wyniku realizacji inwestycji dojdzie do zmiany istniejącego krajobrazu związanej z planowaną wycinką lasu. Kolejno podano, iż uchybienia dotyczące aspektu oddziaływania na obszar Natura 2000 stanowi naruszenie prawa UE (wyrok TSUE z dnia 12 kwietnia 2018 r. w sprawie Sweetman (C-323/17)).

W następstwie podniesionych zarzutów wniesiono o uchylenie decyzji Burmistrza Tuczna wraz z postanowieniem RDOŚ oraz wstrzymanie natychmiastowego wykonania decyzji podając, iż w przeciwnym razie inwestor mógłby na podstawie tej decyzji uzyskać decyzję zezwalającą na realizację przedsięwzięcia i rozpocząć jego realizację, zanim decyzja środowiskowa stałaby się prawomocna, a sytuacja taka uniemożliwiałaby społeczeństwu skuteczny dostęp do sądu w sprawach środowiskowych, gwarantowany przez Konwencje z Aarhus.

Odwołanie wskazane w pkt 2 i wniesione m.in. przez Stowarzyszenie Kraina Dzierżkrajka zaskarża decyzję Burmistrza Tuczna jak i postanowienie RDOŚ zapadłe w przedmiotowej sprawie, wnosząc o wyeliminowanie niniejszych orzeczeń z obrotu prawnego i przekazanie sprawy do ponownego rozpatrzenia przez organ I instancji na podstawie art. 138 § 2 kpa a także wnosząc o wstrzymanie natychmiastowego wykonania zaskarżonej decyzji.

W ocenie odwołującej strony nadanie niniejszej decyzji rygoru natychmiastowej wykonalności narusza art. 108§ 1 oraz art. 107§ 1 pkt 6 i art. 107 § 3 kpa. Kolejno zaskarżonemu orzeczeniu zarzucono:

- 1) bezpodstawne przyjęcie, że w niniejszym postępowaniu liczba stron przekracza 10, przez co brak podstaw do zastosowania w nim trybu zawiadomień przez publiczne obwieszczenie, co narusza art. 74 ust.3 ustawy ooś oraz art. 49 kpa,
- 2) przekazanie przez Burmistrza Tuczna organom opiniującym odmiennych materiałów Inwestora o obwodnicy, na skutek czego zaskarżona decyzja została wydana bez

uzyskania opinii dwóch wymaganych organów, co rażąco narusza art. 84 ust.1 oraz art. 64 ust.1 pkt 2 i 3 ustawy ooś,

- 3) błędne przyjęcie, że pisma inwestora złożone w odpowiedzi na wezwania RDOŚ są uzupełnieniami do KIP, co narusza art. 62a ust.2 oraz art. 64 ust.2 pkt 2 i ust.3 ustawy ooś,
- 4) brak w zaskarżonej decyzji niezbędnych samodzielnych ustaleń, a więc rzeczywistego rozpatrzenia sprawy, co narusza art.7, art. 8, art. 77 § 1 i art. 80 kpa,
- 5) pominięcie w zaskarżonej decyzji opinii PPIS stwierdzającej potrzebę przeprowadzania procedury ooś dla obwodnicy co narusza art. 64 ust. 3 ustawy ooś;
- 6) brak wymaganego uzasadnienia zaskarżonej decyzji, co narusza art. 85 ust.1 i ust.2 pkt 2 ustawy ooś oraz art. 107 §1 pkt 6 i art. 107§ 3 kpa;
- 7) rażąco błędny sposób prowadzenia postępowania - pomylenie czynności wykonywanych na etapie tzw. screeningu z czynnościami, które wykonuje się na etapie uzgadniania raportu ooś oraz naruszenie fundamentalnej dla prawa ochrony środowiska zasady przezorności z art. 6 ust.2 prawa ochrony środowiska,
- 8) rażące naruszenie przepisów o ochronie przyrody poprzez brak procedury ooś dla obwodnicy, co narusza art. 33 ust.3 ustawy o ochronie przyrody oraz art. 6 ust.3 Dyrektywy siedliskowej,
- 9) stwierdzenie braku potrzeby i konieczności przeprowadzenia oceny oddziaływania obwodnicy na środowisko mimo, że istnieją podstawy do stwierdzenia obowiązku przeprowadzenia tej oceny co narusza art. 63 ust.1 ustawy ooś;
- 10) naruszenie zasady praworządności, zasady zaufania do władzy publicznej oraz zasady uwzględniania interesu społecznego i słusznego interesu obywateli, co stanowi naruszenie art. 6 kpa oraz art. 8 kpa.

Organ I instancji nie znalazł przyczyn do zmiany decyzji we własnym zakresie i na podstawie art. 133 kpa przekazał odwołania wraz z aktami sprawy do Kolegium jednocześnie ustosunkowując się do przedstawionych zarzutów. W ocenie organu I instancji, wbrew konstruowanym w powyższym zakresie zarzutom odwoławczym opinia Państwowego Powiatowego Inspektora Sanitarnego w Wałczu stwierdzająca potrzebę przeprowadzenia oceny oddziaływania przedsięwzięcia na środowisko, określająca zakres raportu została uwzględniona w treści decyzji, jednocześnie zakres raportu wskazany w ww. opinii został uwzględniony w pkt 2 decyzji tj. istotne warunki korzystania ze środowiska w fazie realizacji i eksploatacji przedsięwzięcia ze szczególnym uwzględnieniem konieczności ochrony cennych wartości przyrodniczych oraz ograniczenia uciążliwości dla terenów sąsiednich. Zgodnie z art. 82 ust.1 pkt 1 lit.b ustawy ooś określające wykonanie wymienionych czynności.

Samorządowe Kolegium Odwoławcze w Koszalinie po wnikliwym zapoznaniu się z przedmiotem sprawy ustaliło i zważyło co następuje:

odwołania nie zasługują na uwzględnienie bowiem przedmiotowa decyzja została wydana zgodnie z przepisami prawa w oparciu o prawidłowo sporządzoną w myśl art. 62 a ustawy Kartę informacyjną przedsięwzięcia z uwzględnieniem stanowisk organów wyspecjalizowanych. Ponadto analiza kryteriów planowanego przedsięwzięcia w zakresie, o

którym mowa w art. 63 ust. 1 ustawy ooś. dokonana została w szczególności na podstawie wniosku złożonego przez Inwestora i KIP (wraz z uzupełnieniami), jak również poprzez uzyskanie opinii Regionalnego Dyrektora Ochrony Środowiska w Szczecinie i Państwowego Powiatowego Inspektora Sanitarnego w Wałczu oraz oceny wodnoprawnej sporządzonej przez Państwowe Gospodarstwo Wodne Wody Polskie Zarząd Zlewni w Pile, co pozwala na przyjęcie, że po zrealizowaniu przez Inwestora wszystkich warunków zawartych w przedłożonych dokumentach oraz w niniejszej decyzji, planowane przedsięwzięcie będzie zgodne z wymaganiami przepisów o ochronie środowiska.

Na wstępie należy przywołać przepisy materialnoprawne w oparciu o które organ I instancji rozpoznał przedmiotową sprawę.

Zgodnie z art. 71 ustawy z dnia 3 października 2008 r. o udostępnianiu informacji o środowisku i jego ochronie, udziale społeczeństwa w ochronie środowiska oraz o ocenach oddziaływania na środowisko, zwanej dalej "ustawą" - decyzja o środowiskowych uwarunkowaniach określa środowiskowe uwarunkowania realizacji przedsięwzięcia (ust. 1).

Uzyskanie decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach jest wymagane dla planowanych:

- 1) przedsięwzięć mogących zawsze znacząco oddziaływać na środowisko;
- 2) przedsięwzięć mogących potencjalnie znacząco oddziaływać na środowisko (ust. 2).

W myśl natomiast art. 59 przeprowadzenia oceny oddziaływania przedsięwzięcia na środowisko wymaga realizacja następujących planowanych przedsięwzięć mogących znacząco oddziaływać na środowisko:

- 1) planowanego przedsięwzięcia mogącego zawsze znacząco oddziaływać na środowisko;
- 2) planowanego przedsięwzięcia mogącego potencjalnie znacząco oddziaływać na środowisko, jeżeli obowiązek przeprowadzenia oceny oddziaływania przedsięwzięcia na środowisko został stwierdzony na podstawie art. 63 ust. 1 (tj. w drodze postanowienia).

Wyjaśnić też trzeba, iż zgodnie z art. 3 pkt 8 ustawy przez ocenę oddziaływania przedsięwzięcia na środowisko - rozumie się postępowanie w sprawie oceny oddziaływania na środowisko planowanego przedsięwzięcia, obejmujące w szczególności:

- a) weryfikację raportu o oddziaływaniu przedsięwzięcia na środowisko,
- b) uzyskanie wymaganych ustawą opinii i uzgodnień,
- c) zapewnienie możliwości udziału społeczeństwa w postępowaniu.

Ustawa przewiduje przeprowadzenie oceny oddziaływania przedsięwzięcia na środowisko m.in. w ramach procedury wydawania decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach, ale tylko w odniesieniu do planowanego przedsięwzięcia mogącego zawsze znacząco oddziaływać na środowisko oraz planowanego przedsięwzięcia mogącego potencjalnie znacząco oddziaływać na środowisko, jeżeli obowiązek przeprowadzenia oceny oddziaływania przedsięwzięcia na środowisko został w wymagany prawem sposób stwierdzony (tj. na podstawie art. 63 ust. 1 ustawy).

W celu prawidłowego ustalenia zakresu przedsięwzięć wymagających uzyskania decyzji o uwarunkowaniach środowiskowych niezbędne jest łączne uwzględnienie

postanowień zarówno art. 71, jak i art. 72 ustawy. Jednocześnie należy zauważyć, że z postanowień tych przepisów wynika, iż organ właściwy do wydania takiej decyzji nie ma swobody kwalifikacji przedsięwzięć w zakresie obowiązku uzyskania decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach.

Nie ulega wątpliwości, że postępowanie o którym wyżej mowa zwane często postępowaniem środowiskowym uregulowane w przywołanej ustawie przeprowadza się dla tych przedsięwzięć, które wymienione są aktualnie w rozporządzeniu Rady Ministrów z dnia 10 września 2019 r. w sprawie przedsięwzięć mogących znacząco oddziaływać na środowisko (Dz. U. z 2019 r. poz. 1839) zwanego dalej "rozporządzeniem". W tym miejscu należy wyjaśnić charakter prawny decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach i jej wpływ na proces realizacji przedsięwzięcia. Decyzja o środowiskowych uwarunkowaniach nie jest decyzją uznaniową. Oznacza to, iż organ właściwy do wydania tej decyzji winien przeprowadzić postępowanie przewidziane przepisami powołanej ustawy i jest zobligowany wydać tę decyzję, jeżeli inwestor spełni wymagania określone przepisami ustawy (vide wyrok WSA w Poznaniu sygn. akt II SA/Po 323/15 z dnia 23 marca 2016 r.).

W orzecznictwie sądownoadministracyjnym przyjmuje się, że istotą decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach jest określenie wpływu planowanego przedsięwzięcia na środowisko oraz w przypadku jego dopuszczalności - wymagań, jakie powinny być spełnione, by zminimalizować skutki negatywnego wpływu na środowisko czynników dla niego szkodliwych. Rolą postępowania środowiskowego jest więc analiza dopuszczalności konkretnego planowanego dopiero przedsięwzięcia, jego oddziaływania na środowisko, ludzi, krajobraz, nie zaś wydanie generalnej zgody na wykonanie przedsięwzięcia. W rezultacie postępowanie to sprowadza się do ustalenia, czy inwestycja w kształcie opisanym przez inwestora we wniosku zagraża środowisku oraz czy spełnia wymagania i parametry w zakresie ochrony środowiska (por. wyrok WSA w Poznaniu z dnia 12 kwietnia 2011 r. sygn. akt II SA/Po 828/10 czy wyroki NSA z dnia 22 kwietnia 2010 r. sygn. akt II OSK 696/09, z dnia 30 czerwca 2010 r. sygn. akt II OSK 988/09, dostępne w Internecie w Centralnej Bazie Orzeczeń Sądów Administracyjnych).

W orzecznictwie przyjmuje się, że decyzja o środowiskowych uwarunkowaniach ma charakter *sui generis* "rozstrzygnięcia wstępnego" względem ewentualnego przyszłego zezwolenia na realizację konkretnego przedsięwzięcia i pełni ona względem niego w istocie funkcję prejudycjalną. Skutki prawne decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach dla dalszego procesu inwestycyjnego określone są w art. 86 ustawy ooś, zgodnie z którym decyzja o środowiskowych uwarunkowaniach wiąże organ wydający decyzje, o których mowa w art. 72 ust. 1 (por. wyrok WSA w Kielcach, sygn. akt II SA/Ke 982/19 i tam wyroki NSA: z dnia 16 września 2008 r., sygn. II OSK 821/08; z dnia 10 marca 2017 r., sygn. II OSK 1725/15, dostępne j.w.).

Zatem podstawowym obowiązkiem organów prowadzących postępowanie jest powinność jednoznacznego ustalenia czy przedmiotem inwestycji jest przedsięwzięcie wymienione w rozporządzeniu. Od tego ustalenia bowiem zależy dalszy tok postępowania. Ustalenie, że inwestycja należy do przedsięwzięć wymienionych w rozporządzeniu wymagałoby dalszego prowadzenia postępowania środowiskowego (z przeprowadzeniem oceny oddziaływania przedsięwzięcia na środowisko lub bez niej) i w zależności od jego wyniku rozstrzygnięcia sprawy decyzją o środowiskowych uwarunkowaniach zgody, bądź

odmową jej wydania, bądź decyzją stwierdzającą brak potrzeby przeprowadzania oceny oddziaływania na środowisko. W rozpoznawanej obecnie sprawie organ I instancji stwierdził, iż przedsięwzięcie zaliczone zostało do przedsięwzięć mogących potencjalnie znacząco oddziaływać na środowisko. Kolegium podzieliła ustalenia organu I instancji w tym zakresie. Planowane przedsięwzięcie wymienione zostało bowiem w § 3 ust. 1 pkt 62 rozporządzenia. - tj. drogi o nawierzchni twardej o całkowitej długości przedsięwzięcia powyżej 1 km inne niż wymienione w § 2 ust. 1 pkt 31 i 32 oraz obiekty mostowe w ciągu drogi o nawierzchni twardej, z wyłączeniem przebudowy dróg oraz obiektów mostowych, służących do obsługi stacji elektroenergetycznych i zlokalizowanych poza obszarami objętymi formami ochrony przyrody, o których mowa w art. 6 ust. 1 pkt 1-5, 8 i 9 ustawy z dnia 16 kwietnia 2004 r. o ochronie przyrody. W takim wypadku zatem konieczne było wydanie decyzji w tej sprawie.

Należy także bezsprzecznie zauważyć, iż kreatorem zamierzenia inwestycyjnego jest inwestor. Zastrzec należy, iż decyzja o środowiskowych uwarunkowaniach nie rodzi prawa do terenu więc procedura jej wydania i sama decyzja nie rozstrzyga o kwestiach dysponowania, przejęcia czy oszacowania wartości nieruchomości. Decyzja ta określa warunki środowiskowe realizacji przedsięwzięcia. Warunki te muszą być uwzględnione na etapie opracowania projektu budowlanego, realizacji i eksploatacji inwestycji celem ochrony środowiska, jednak sama decyzja nie reguluje wszystkich rozwiązań projektowych a także kwestii związanych z własnością gruntów. Etap w którym następuje podział działek i ich wykup to etap decyzji o zezwoleniu na realizację inwestycji drogowej- ZRID wydanej w trybie art. 11 a ustawy z dnia 10 kwietnia 2003 r. o szczególnych zasadach przygotowania i realizacji inwestycji w zakresie dróg krajowych (t. j. Dz. U. z 2023r., poz. 162) wtedy strony mogą dochodzić swoich praw związanych z utratą/podziałem nieruchomości.

Zatem organ I instancji procedujący w sprawie w myśl art. 75 ust.1 pkt 4 w realiach rozpatrywanej sprawy - Burmistrz Tuczna dokonuje oceny możliwości realizacji danego przedsięwzięcia w lokalizacji oraz formie przedstawionej przez Inwestora, określając - w oparciu o wiedzę własną oraz stanowiska organów współdziałających - warunki realizacji przedsięwzięcia na etapie realizacji, eksploatacji i ewentualnej likwidacji przedsięwzięcia, sam zaś nie posiada umocowania do wprowadzania jakichkolwiek zmian, a tym bardziej ingerowania w ustalone na etapie projektowania założenia koncepcyjne, w tym w przebieg trasy planowanej obwodnicy. W związku z powyższym w obszarze rozważań postępowania odwoławczego nie leży kwestia weryfikacji wariantów inwestycyjnych, zatem wszelkie zarzuty odnoszące się de facto to promowania innego wariantu niż inwestycyjny nie mogą znaleźć uzasadnienia skoro niniejsza sprawa procedowana jest z uwzględnieniem wariantu przedstawionego przez inwestora, co wynika wprost z przepisów prawa- ustawy o z dnia 3 października 2008 r. o udostępnianiu informacji o środowisku i jego ochronie, udziale społeczeństwa w ochronie środowiska oraz o ocenach oddziaływania na środowisko (t. j. Dz. U. z 2023 r., poz. 1094 ze zm.) a także z wniosku inicjującego postępowanie. Należy zauważyć, na co wskazuje także odwołujące Stowarzyszenie, iż wariant VA przebiegu obwodnicy został wybrany przez inwestora spośród kilku innych wariantów przedstawionych wcześniej do konsultacji społecznych (vide odwołanie karta 3 akta organu II instancji).

Organ I instancji zakwalifikował przedmiotowe zamierzenie inwestycyjne w oparciu o dokumentację dołączoną do wniosku o wydanie decyzji o środowiskowych

uwarunkowaniach. Godzi się podkreślić, że dokumentacja dołączona do wniosku o wydanie decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach jest bardzo obszerna, a jej zakres znacznie wykracza poza ustawowy wykaz danych, zawarty w art. 62a ustawy ooś i zawiera elementy nieobowiązkowe, które są wymagane w raportach ooś, tj.:- inwentaryzację przyrodniczą, w zakresie szaty roślinnej i fauny (akta organu I instancji tom I)

- analizę wariantową (warianty od I-VA),

- kwalifikację i analizę akustyczną wraz z jej wynikami,

- opinię geotechniczną,

- analizę natężeń ruchu,

- analizę w zakresie wpływu inwestycji na obszary podlegające ochronie na podstawie ustawy z dnia 16 kwietnia 2004 r. o ochronie przyrody. Karta Informacyjna Przedsięwzięcia zawiera również inwentaryzację dendrologiczną i projekt nasadzeń zastępczych, dokument ten podlegał analizie organów wyspecjalizowanych, co też znalazło swój wyraz w postanowienie RDOŚ, co w konsekwencji przeczy tym zarzutom, które opierają się na tezie o nieprecyzyjności zapisów decyzji w zakresie wycinki drzew i wpływu realizacji na ten komponent środowiska przyrodniczego (vide akta organu I instancji Tom III).

W następstwie analizy Karty Informacyjnej Przedsięwzięcia oraz dołączonych do niej dokumentów stwierdzono, że wnioskowane przedsięwzięcie kwalifikuje się jako przedsięwzięcie mogące potencjalnie znacząco oddziaływać na środowisko, wymienione w § 3 ust.1 pkt 62 rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 10 września 2019 r. w sprawie przedsięwzięć mogących znacząco oddziaływać na środowisko (Dz. U. z 2019 r. poz. 1839 z późn. zm.), tj. drogi o nawierzchni twardej o całkowitej długości przedsięwzięcia powyżej 1 km inne niż wymienione w § 2 ust. 1 pkt 31 i 32 lub obiekty mostowe w ciągu drogi o nawierzchni twardej, z wyłączeniem przebudowy dróg lub obiektów mostowych, służących do obsługi stacji elektroenergetycznych i zlokalizowanych poza obszarami objętymi formami ochrony przyrody, o których mowa w art. 6 ust. 1 pkt 1 -5, 8 i 9 ustawy z dnia 16 kwietnia 2004r. o ochronie przyrody. Dlatego też, zgodnie z treścią art. 71 ust.2 ustawy z dnia 3 października 2008 r. o udostępnianiu informacji o środowisku i jego ochronie, udziale społeczeństwa w ochronie środowiska oraz o ocenach oddziaływania na środowisko (tekst jednolity: Dz.U. z 2023 r. poz. 1094 z późn. zm.), planowane przedsięwzięcie wymaga uzyskania decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach.

Na wstępie dalszych rozważań prawnych i faktycznych należy zauważyć, iż Burmistrz Tuczna postanowieniem z dnia 1 kwietnia 2022 r. znak SKO.4170.501.2022 został wyznaczony do procedowania w sprawie w związku z wnioskiem Generalnego Dyrektora Dróg Krajowych i Autostrad oraz Stowarzyszenia Kraina Dzierżykraj o wyznaczenie innego organu do rozpatrzenia sprawy. Wyznaczenie innego organu było konsekwencją informacji złożonej przez Burmistrza Człopy, iż organ ten stał się niezdolny do załatwienia sprawy z uwagi, na okoliczność, iż jedyny pracownik organu posiadający wiedzę niezbędną do procedowania sprawy zasiada we władzach Stowarzyszenia Kraina Dzierżykraj. Nadmienić należy, iż jednym z kluczowych celów niniejszego stowarzyszenia, co wynika z ewidencji stowarzyszeń zwykłych prowadzonych przez Starostę Wałeckiego jest udział w planowaniu, debacie i realizacji dotyczącej obwodnicy dla m. Człopa ze szczególnym zwróceniem uwagi na niedopuszczenie do przebiegu obwodnicy przez teren nad i przy rzece Cieszynka i na

obszarze lub nad obszarem rynny Krąpiel (vide akta organu I instancji Tom II).

Po wstępnej analizie przedłożonych dokumentów, Burmistrz Tuczna wszczął postępowanie w przedmiotowej sprawie, a także zgodnie z art. 74 ust.3 ustawy o oś w związku z art. 49 kpa poinformował strony w formie obwieszczenia o prawie czynnego udziału w każdym stadium postępowania poprzez umieszczenie informacji na stronie internetowej BIP Urzędu Miejskiego w Tucznie oraz tablicach ogłoszeń Urzędu Miejskiego w Tucznie, Urzędu Miasta i Gminy Człopa, Sołectwa Trzebin, Sołectwa Dzwonowo, Sołectwa Bukowo oraz Sołectwa Jaglice. Do postępowania na prawach strony zostały dopuszczone: Stowarzyszenie Kraina Dzierżycraja (postanowienie z dnia 25 kwietnia 2022 r., znak GRLOŚ.6220.3.9.2022 akta organu I instancji Tom II), Klub Przyrodników (postanowienie z dnia 6 czerwca 2022 r., znak GRLOŚ.6220.3.21.2022 akta organu I instancji Tom III oraz Grand Agro Fundacja Ochrony Środowiska Naturalnego (postanowienie z dnia 8 lipca 2022 r., znak GRLOŚ.6220.3.28.2022 akta organu I instancji Tom IV).

Kolejno organ I instancji wystąpił o opinię co do potrzeby przeprowadzenia oceny oddziaływania przedsięwzięcia na środowisko dla przedmiotowego przedsięwzięcia, zgodnie z art. 64 ust. 1 ustawy z dnia 3 października 2008 r. o udostępnianiu informacji o środowisku i jego ochronie, udziale społeczeństwa w ochronie środowiska oraz o ocenach oddziaływania na środowisko (tekst jednolity: Dz. U. z 2023 r. poz. 1094 z późn. zm.), do organów współdziałających, tj. do Regionalnego Dyrektora Ochrony Środowiska w Szczecinie, Wydział Spraw Terenowych w Koszalinie, Państwowego Powiatowego Inspektora Sanitarnego w Wałczu, oraz Państwowego Gospodarstwa Wodnego Wody Polskie Zarząd Zlewni w Pile.

Państwowy Powiatowy Inspektor Sanitarny w Wałczu pismem z dnia 27 kwietnia 2022 r. znak ZNS.9022.25.1.2022 stwierdził potrzebę przeprowadzenia oceny oddziaływania na środowisko dla planowanego przedsięwzięcia określając zakres raportu.

Państwowe Gospodarstwo Wodne Wody Polskie Zarząd Zlewni w Pile pismem z dnia 20 kwietnia 2022 r. znak sprawy: BD.ZZŚ.2.435.111.2022.AK wydało opinię, że nie istnieje konieczność przeprowadzania oceny oddziaływania na środowisko dla przedmiotowego przedsięwzięcia, określając warunki i wymagania, które należy uwzględnić w decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach.

Regionalny Dyrektor Ochrony Środowiska w Szczecinie, postanowieniem z dnia 13 czerwca 2023 r., znak WONS.4220.175.2023.PP (akta organu I instancji Tom V) stwierdził brak konieczności przeprowadzenia oceny oddziaływania na środowisko dla planowanego przedsięwzięcia, wskazując na konieczność określenia w decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach istotnych warunków korzystania ze środowiska w fazie realizacji oraz eksploatacji przedsięwzięcia, ze szczególnym uwzględnieniem konieczności ochrony cennych wartości przyrodniczych oraz ograniczenia uciążliwości dla terenów sąsiednich.

Postanowienie Regionalnego Dyrektora Ochrony Środowiska było następstwem dokonania analizy całości materiałów zgromadzonych w toku prowadzonego postępowania dowodowego, w tym uzupełnień do Karty informacyjnej przedsięwzięcia wniesionych przez

Inwestora po wezwaniach (pisma znak:WONS.4220.175.2022.PP z dnia 27 kwietnia 2022 r., 18 lipca 2022 r., 31 sierpnia 2022 r., 15 lipca 2022 r., 1 lutego 2023 r. oraz 21 kwietnia 2023 r.). Jak pisał RDOŚ z uwagi na braki w dokumentacji nie dające podstaw do zajęcia stanowiska wzywano inwestora do dokonania uzupełnień, praktyka taka jest powszechnie stosowana i wynika z przepisów prawa, w tym przepisów procedury administracyjnej. Z powyższego sposobu procedowania jako zgodnego z prawem nie można skutecznie wywodzić zarzutów odwoławczych postulujących konieczność sporządzenia raportu oddziaływania na środowisko. Zarzuty te nie mogą zyskać akceptacji również z tego względu, iż nałożenie obowiązku sporządzenia raportu oddziaływania na środowisko nie powinno następować niejako automatycznie - jak chciałyby to przyjąć odwołujące strony. Skoro racjonalny ustawodawca przedsięwzięcie określone we wniosku inwestycyjnym określił jako potencjalnie oddziałujące na środowisko to nie można zakładać, iż zawsze postępowanie winno być poprzedzone pełną oceną oddziaływania na środowisko. Należy również zauważyć, iż RDOŚ dokonał także wizji w terenie planowanej inwestycji w dniu 4 stycznia 2023 r., co podkreśla, w ocenie Kolegium kompleksowość rozpatrzenia sprawy przez organy je procedujące i przeczy tym twierdzeniom zawartym w odwołaniach które kontestując sposób jej rozpatrzenia zarówno przez organy współdziałające jak i gospodarza postępowania – Burmistrza Tuczna. Procedura dokonywania uzupełnień do KIP potwierdza dokonywanie powyższych czynności z należytą starannością, co skutkowało określeniem szczegółowych warunków korzystania ze środowiska w fazie realizacji i eksploatacji przedsięwzięcia, ze szczególnych uwzględnieniem konieczności ochrony cennych wartości przyrodniczych oraz ograniczeniem uciążliwości dla terenów sąsiednich.

Zarzuty sprowadzające się do tezy o długofalowości postępowania mogłyby być formułowane skutecznie w trybie złożenia ponaglenia w myśl art. 37 kpa jako incydentalnego postępowania, obecnie zaś niniejsza kwestia jako nie przekładająca się na wynik sprawy zakończonej decyzją organu I instancji nie może rzutować na wynik postępowania odwoławczego. W ocenie Kolegium trudno czynić skuteczne zarzuty organom z okoliczności rzetelnego prowadzenia postępowania i wyjaśniania okoliczności mających wpływ na wynik sprawy.

Zatem konstruowane zarzuty stanowią jedynie polemikę z prawidłowymi ustaleniami organów, która może wynikać z intencjonalnego nastawienia na uniemożliwienie inwestycji w wariantcie przedstawionym przez inwestora zwłaszcza, iż z uchwały o założeniu Stowarzyszenia i stanowiącego do jej załącznika w postaci Regulaminu wynika, iż celem jego działania jest udział w planowaniu, debacie i realizacji inwestycji dotyczącej obwodnicy dla m. Człopa ze zwróceniem szczególnej uwagi na niedopuszczenie do przebiegu obwodnicy przez teren nad i przy rzece Cieszynka i na obszarze lub nad obszarem Rynny Krapiel (vide akta organu I instancji Tom II).

Należy w tym miejscu zauważyć, iż realizacja inwestycji jest przedsięwzięciem bardzo oczekiwanym w Człopie o czym świadczy oświadczenie Rady Miejskiej w Człopie z dnia 27 września 2022 r.(akta organu I instancji tom IV) skierowane do organu I instancji Burmistrza Tuczna (organu wyznaczonego do procedowania z uwagi na niezdolność procedowania przez organ właściwy w sprawie wynikająca z art. 26 § 3 kpa) w którym radni wyrażają zaniepokojenie przeciągającą się procedurą wydawania decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach w przedmiotowej sprawie. W stanowisku niniejszym podano również, iż

Samorząd Gminy Człopa jest (...) żywo zainteresowany jak najszybszym rozpoczęciem budowy obwodnicy. Zwiększający się ruch samochodów osobowych i transport ciężarowy negatywnie wpływają na bezpieczeństwo obywateli i stanowią realne zagrożenie dla starej zabudowy Miasta. Mając świadomość różnic w ocenie zaproponowanych wariantów przebiegu obwodnicy, należy wziąć pod uwagę to, że jej budowa stanowi niezbędny element rozwoju miejscowości(...). W dalszej części stanowiska podano, iż inwestor stworzył mieszkańcom możliwość wypowiedzenia się na temat ewentualnego przebiegu obwodnicy, dokonał wielowariantowej oceny każdej z propozycji. Biorąc powyższe pod uwagę wszystkie te elementy – jak podano stanowią, iż Rada Miejska jest przekonana, że wybór wariantu do realizacji, poddany ocenie stosownych instytucji uwzględni zarówno wymagania środowiskowe, jak i społeczne oczekiwania. Z stanowiska tego wynika bezsprzecznie, iż obwodnica Człopy jest potrzebną od dawna i wyczekiwaną przez mieszkańców inwestycją.

Przed wydaniem decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach dla przedmiotowego przedsięwzięcia organ, spełniając wymóg art. 10 § 1 i 49 § 1 ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. - Kodeks postępowania administracyjnego (tekst jednolity: Dz. U. z 2023 r. poz. 775 ze zm.) w związku z art. 74 ust.3 ustawy z dnia 3 października 2008 r. o udostępnianiu informacji o środowisku i jego ochronie, udziale społeczeństwa w ochronie środowiska oraz o ocenach oddziaływania na środowisko (t. j. Dz. U. z 2023 r., poz. 1094 ze zm.) zawiadomił strony o zakończeniu postępowania dowodowego oraz o możliwości zapoznania się i wypowiedzenia co do zebranych dowodów i materiałów oraz zgłoszonych żądań w terminie 7 dni od daty ogłoszenia. W wyznaczonym terminie wpłynęły uwagi i wnioski:

- 1) Klubu Przyrodników z dnia 5 sierpnia 2023 r.,
- 2) Dwa wnioski wraz z uwagami od mieszkańców m. Człopa z dnia 10 lipca 2023 r.,
- 3) Sprzeciw przedsiębiorstwa oraz mieszkańca Golin z dnia 15 lipca 2023 r.,
- 4) Pismo uczestnika na prawach strony Stowarzyszenia Kraina Dzierżykraj z dnia 20 lipca 2023 r.

Zarzutami odwoławczymi objęto również brak bezpośredniego odniesienia się przez organ I instancji w decyzji do przedłożonych w powyższych pismach wniosków i uwag. Niemniej jednak te zarzuty nie mają wpływu na wynik sprawy, bowiem treść tych stanowisk w zasadniczej mierze zmierza do zmiany wariantu realizacyjnego (stanowisko i Sanval Sp. z o.o oraz i), a także to kontestowania wydania decyzji bez uprzedniego sporządzenia raportu oddziaływania na środowisko (Klub Przyrodników i Stowarzyszenie Kraina Dzierżykraj), czy też stanowiska te wyrażają sprzeciw w zakresie nadania decyzji rygoru natychmiastowej wykonalności, co jest konsekwencją rozpatrzenia wniosku inwestora z lutego 2022 r. Tym samym stanowiska te nie wprowadzają nowych kwestii które dotąd nie podlegały rozpatrzeniu organu I instancji zaś odniesienie do powyższych zostało zawarte na kartach decyzji poprzez podjęcie decyzji o braku potrzeby oceny oddziaływania na środowisko, zaś kwestia związana ze zmianą wariantu inwestycyjnego nie leży w kompetencjach organu I instancji, gdyż organ ten jest związany wnioskiem inwestycyjnym.

Powtórzyć w tym miejscu należy, iż to Inwestor kreuje zamierzenie inwestycyjne, zaś rzeczą organu jest rozpatrzenie sprawy w kontekście przepisów ooś, nie zaś zmiana wniosku inwestycyjnego.

Szczegółowa analiza sprawy przeprowadzona w oparciu o bogaty i wyczerpujący materiał dowodowy pozwoliła organowi I instancji, w ocenie Kolegium jednoznacznie wykluczyć negatywny wpływ przedsięwzięcia na środowisko, w tym także przypadków, o których mowa w art. 63 ust.3 ustawy ooś, a także pozwoliła na dokonanie rzetelnej oceny oddziaływania przedsięwzięcia na środowisko, z łącznym uwzględnieniem kryteriów, wynikających z art. 63 ust.1 ustawy ooś. Istotne jest także to, że stanowiska dwóch organów współdziałających w tej sprawie były spójne bowiem zarówno Regionalny Dyrektor Ochrony Środowiska w Szczecinie Wydział Spraw Terenowych w Koszalinie, jak również Państwowe Gospodarstwo Wodne Wody Polskie Zarząd Zlewni w Pile w opinii będącej oceną wodnoprawną jednomyślnie uznali, iż dla planowanego przedsięwzięcia nie ma konieczności przeprowadzenia oceny oddziaływania na środowisko. Nadmienić w tym miejscu wypada, iż Państwowy Powiatowy Inspektor Sanitarny w Wałczu wydał w dniu 26 kwietnia 2022 r. opinię znak ZNS.9022.25.1.2022 w której stwierdził potrzebę przeprowadzenia oceny oddziaływania na środowisko i określił zakres raportu jednakże opinia niniejsza nie była wiążąca dla organu I instancji procedującego sprawę, a jej zapisy określające zakres raportu zostały uwzględnione w pkt I. 2 decyzji traktującym o ustaleniu istotnych warunków korzystania ze środowiska w fazie realizacji i eksploatacji przedsięwzięcia, ze szczególnym uwzględnieniem konieczności ochrony cennych wartości przyrodniczych oraz ograniczenia uciążliwości dla terenów sąsiednich.

Opinia sanitarna w swej treści wskazuje, iż niniejsze zamierzenie inwestycyjne jest korzystne z uwagi na ograniczenie czasu podróży, podniesienie poziomu bezpieczeństwa uczestników ruchu drogowego, zmniejszenie tempa wzrostu zanieczyszczeń spowodowanych ruchem drogowym oraz właściwy odbiór wód opadowych z powierzchni drogi. W opinie tej wskazano na problemy występujące w związku z dotychczas istniejącą infrastrukturą drogową, tj. usytuowaniem drogi krajowej nr 22 w miejscowości Człopa przebiegającej poprzez teren zwartej zabudowy mieszkaniowej stanowiącej dużą uciążliwość dla mieszkańców, gdyż wyznaczone poziomy hałasu przekraczają wartości dopuszczalne określone dla terenów chronionych akustycznie o ponad 5dB w porze dnia i ponad 12 dB w porze nocy. Przekroczenia norm dotyczących również zanieczyszczeń powietrza, które są wynikiem dużego ruchu pojazdów w centrum Miasta i słabych warunków do rozpowszechniania się zanieczyszczeń. Zwarta zabudowa Miasta m.in.- jak podano utrudnia budowę ekranów akustycznych, powoduje konieczność zastosowania skutecznych rozwiązań ograniczających negatywne oddziaływania istniejącej drogi oraz poprawiających bezpieczeństwo i płynność ruchu drogowego. Jak wskazał organ - PPIS rozwiązaniem powyższych problemów jest planowana obwodnica Miasta Człopa, której funkcjonowanie wpłynie pozytywnie na standard życia mieszkańców zwłaszcza, iż wariant inwestycyjny będzie przebiegać w znacznie mierze przez obszary leśne, polne bądź tereny z niską, jednorodziną zabudową w tym zabudową zagrodową.

Należy w tym miejscu podkreślić, iż wprowadzie opinia, o której mowa w art. 64 ust. 1 ustawy z 2008 r. o udostępnianiu informacji o środowisku i jego ochronie, udziale społeczeństwa w ochronie środowiska oraz o ocenach oddziaływania na środowisko jest najsłabszą formą współdziałania pomiędzy organami administracji publicznej i nie ma charakteru wiążącego dla organu wydającego postanowienie w przedmiocie obowiązku przeprowadzenia oceny oddziaływania na środowisko, to jednak z woli ustawodawcy stanowi obligatoryjny element procedury zmierzającej do stwierdzenia konieczności przeprowadzenia oceny oddziaływania inwestycji na środowisko i stanowisko wskazanych w tym przepisie wyspecjalizowanych organów współdziałających nie może zostać pominięte. Organ prowadzący postępowanie w sprawie decyzji środowiskowej ocenia bowiem te opinie i w oparciu o nie stwierdza, czy należy dla danego przedsięwzięcia przeprowadzić ocenę jego oddziaływania na środowisko, czy też nie ma takiej konieczności - przyjmując wyrażone w opinii stanowisko bądź je negując. Zatem należy w tym miejscu zauważyć, iż nawet nieprecyzyjnie dokonana ocena opinii Państwowego Powiatowego Inspektora Sanitarnego w Wałczu nie może przesądzać o wadliwości wydanego przez organ I instancji- Burmistrza Tucznia rozstrzygnięcia o braku oceny oddziaływania na środowisko. Godzi się zaakcentować, iż uchylene decyzji administracyjnej może następować w sytuacji, określonej w art. 138§ 2 kpa, tj. gdy konieczny do wyjaśnienia zakres sprawy ma istotny wpływ na wynik sprawy. W realiach niniejszej sprawy taka sytuacja nie występuje, bowiem Burmistrz Tucznia miał podstawy do nieuwzględnienia opinii PPIS w zakresie jakim ten organ orzekł o konieczności sporządzenia raportu oddziaływania na środowisko, a rozstrzygnięcie Burmistrza Tucznia nie było przedwczesnym, gdyż materiał dowodowy został już zgromadzony i brak było zatem konieczności prowadzenia dalszego postępowania wyjaśniającego, a istota sprawy została ustalona. Podkreślić należy, iż PPIS w wydanym rozstrzygnięciu uwypuklił również korzyści wynikające z realizacji inwestycji zaś w wydanej decyzji organ I instancji uwzględnił istotne warunki korzystania ze środowiska, których weryfikacji w granicach raportu domagał się ten organ.

Należy także podkreślić, iż zarówno RDOŚ jak i Państwowe Gospodarstwo Wodne Wody Polskie Zarząd Zlewni w Pile jednoznacznie odstąpiły od konieczności oceny oddziaływania na środowisko. Nie można również podzielić twierdzeń, iż w związku z konstruowanymi wezwaniami przez RDOŚ i przedkładanymi przez pełnomocnika inwestora Pana [imię] odpowiedziami na wezwania naruszony został art. 62 a ust.2 ustawy ooś. Godzi się podkreślić, iż przywołana regulacja prawna stanowi, iż Kartę informacyjną przedsięwzięcia podpisuje autor, a w przypadku gdy jej wykonawcą jest zespół autorów - kierujący tym zespołem, wraz z podaniem imienia i nazwiska oraz daty sporządzenia karty informacyjnej przedsięwzięcia, zatem przepis ten jednoznacznie odnosi się do tego kto ma podpisać KIP. Zatem ustawodawca nie odnosi się wprost w żaden sposób kto ma podpisać dodatkowe dokumenty o które wnosi organ prowadzący postępowanie środowiskowe tym samym nie można uznać, iż uzupełnienia podpisywane przez pełnomocnika inwestora naruszały przepisy. W powyższym zakresie Kolegium prowadziło postępowanie wyjaśniające w następstwie, którego pełnomocnik inwestora podał, iż autorstwo przedkładanych dokumentów na wezwania RDOŚ należało do zespołu specjalistów z zakresu inżynierii- projektanta drogowego mgr inż. [imię], projektanta mostowego mgr inż. [imię], środowiska pod kierownictwem

Pani w składzie , , dr - ornitofauna, dr – ssaki, płazy, entomofauna, ichtiofauna, dr flora oraz geologia zaś pełnomocnik inwestora sporządzone dokumenty jedynie autoryzował podpisując (vide stanowisko Biura Projektów TRASA Sp. z o.o. z dnia 29 lutego 2024 r. akta organu II instancji).

Za nietrafne należy uznać te zarzuty odwoławcze jakoby organy współdziałające nie dysponowały pełnym zakresem informacji zawartych w KIP skoro dokumenty tworzone na wezwanie RDOŚ nie zostały przekazane do Państwowe Gospodarstwo Wodne Wody Polskie Zarząd Zlewni w Pile oraz Państwowego Powiatowego Inspektora Sanitarnego w Wałczu.

W tym miejscu należy uwypuklić, iż jedną z naczelnych zasad procedury administracyjnej jest zasada przestrzegania z urzędu właściwości rzeczowej i miejscowej organów (art. 19 kpa) oraz wynikająca z tej zasady związania organów działalnością w ramach przysługujących tym organom właściwości rzeczowej wynikającej z przepisów ustrojowych. Inaczej rzecz ujmując, skoro wskazane powyżej organy wyraziły opinię w ramach swojej właściwości rzeczowej na podstawie pierwotnie przedstawionej KIP to znaczy, iż przedłożone dokumenty w zakresie działania (kompetencji rzeczowej) powyższych organów pozwalały na wydanie rozstrzygnięcia. Inaczej przedstawiała się sytuacja w kontekście opiniowania inwestycji przez RDOŚ, skoro konieczne były wyjaśnienia i uzupełnienia złożonej dokumentacji. Niemniej jednak Kolegium prowadząc postępowanie uzupełniające przekazało kopie odpowiedzi na wezwania kierowane do RDOŚ do Państwowego Gospodarstwa Wodnego Wody Polskie oraz Państwowego Powiatowego Inspektora Sanitarnego (vide akta organu II instancji) tym samym zarzuty odwoławcze stają się całkowicie chybionymi. Godzi się zaakcentować, iż Karta informacyjna przedsięwzięcia (KIP) sporządzona w realiach niniejszej sprawy zawierała zakres daleko bardziej rozszerzony niż wynikający z art. 62 a ustawy obejmując elementy nieobowiązkowe, które są wymagane w raportach oddziaływania na środowisko takie jak np. inwentaryzacje przyrodnicza, analizę wariantową, analizę w zakresie emisji akustycznej, analizę w zakresie emisji zanieczyszczeń gazowych i pyłów.

Po uwzględnieniu całokształtu zebranych w sprawie materiałów oraz opinii organów wyspecjalizowanych organ I instancji, trafnie w ocenie Kolegium odstąpił od obowiązku przeprowadzenia oceny oddziaływania przedsięwzięcia na środowisko, stwierdzając, zgodnie z art. 84 ustawy ooś. o braku konieczności przeprowadzenia oceny oddziaływania przedsięwzięcia na środowisko.

Ponadto w myśl art. 84 ust. 1a ustawy ooś. Burmistrz Tuczna określił warunki lub wymagania, o których mowa w art. 82 ust. 1 pkt 1 lit. b . Należy zaakcentować, iż nałożenie niniejszych warunków jest zasadą w decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach przeprowadzonej z uwzględnieniem oceny oddziaływania na środowisko i nie jest obligatoryjne w decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach wydawanej bez potrzeby oceny oddziaływania na środowisko, a więc w sprawach dotyczących przedsięwzięć potencjalnie oddziałujących na środowisko (jak w realiach niniejszej sprawy). Nałożenie niniejszych

warunków jest konsekwencją wzięcia pod uwagę przez Burmistrza Tuczna opinii organów wyspecjalizowanych, co ma w konsekwencji sprostać realizacji celów ustawy o środowiskowych uwarunkowaniach. Celem tym jest bezsprzecznie realizacja inwestycji jednakże w sposób który ma minimalizować negatywne oddziaływanie na środowisko w fazie realizacji i eksploatacji lub użytkowania przedsięwzięcia. Zatem nałożono

- istotne warunki korzystania ze środowiska w fazie realizacji i eksploatacji lub użytkowania przedsięwzięcia, ze szczególnym uwzględnieniem konieczności ochrony cennych wartości przyrodniczych, zasobów naturalnych i zabytków oraz ograniczenia uciążliwości dla terenów sąsiednich,

- wymagania dotyczące ochrony środowiska konieczne do uwzględnienia w dokumentacji wymaganej do wydania decyzji, o których mowa w art. 72 ust. 1, w szczególności w projekcie zagospodarowania działki lub terenu lub projekcie architektoniczno-budowlanym, w przypadku decyzji, o których mowa w art. 72 ust. 1 pkt 1, 10, 14, 18, 23, 26 i 27,

Tym samym jako całkowicie nietrafne należy uznać te zarzuty odwoławcze które kontestują rozstrzygnięcie organu I instancji w zakresie w jakim przywołuje ono sposób jednoznaczny językowo warunki zakreślone przez organy wyspecjalizowane. Przeciwnie zawarcie w sentencji decyzji przedmiotowych warunków jest wymogiem realizacji zapisów decyzji środowiskowej świadczącym o prawidłowości wydanego rozstrzygnięcia. Gospodarz postępowania -Burmistrz Tuczna odpowiada za wynik postępowania, ale czynienie mu zarzutów że uwzględnia warunki realizacji przedsięwzięcia wynikające z opinii organów wyspecjalizowanych podważa nie tylko zapisy ustawy, kompetencje tych organów, ale przede wszystkim czyniłoby de facto iluzoryczną współpracę organów w ramach wydania decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach.

Należy również podkreślić, iż interes jednostki nierzadko bywa sprzeczny z interesem ogółu, mimo, że analizowane przedsięwzięcie stanowi inwestycję celu publicznego i ma służyć wszystkim mieszkańcom a nie wybranej grupie. Poparcie inwestycji w wariantcie prezentowanym przez Inwestora czy też jego kontestowanie jest zawsze wypadkową partykularnych interesów podmiotów prezentujących stanowiska w sprawie. Przychylnie do inwestycji nastawiona jest ludność, która obecnie najbardziej narażona jest na uciążliwe oddziaływania istniejącego układu komunikacyjnego, ludność nie zamieszkująca w bezpośrednim sąsiedztwie zamierzenia inwestycyjnego oraz mieszkańcy okolicznych posesji, którym zostanie umożliwiona alternatywa codziennych dojazdów. Taki rodzaj nastawienia części społeczeństwa do procesów inwestycyjnych potwierdzają badania opinii społecznej a powyższe nastawienie kwalifikowane jest jako tzw. "syndrom nie na moim podwórku". Polega on na tym, że ogólnie opinia społeczna wykazuje poparcie dla realizacji danego rodzaju inwestycji, która jednak wiąże się z oporem społeczności zamieszkującej region, w którym inwestycja ma zostać zlokalizowana. Pomimo, iż w KIP szczegółowo przeanalizowano wszelkie zagrożenia, a następnie wykazano, że realizacja i eksploatacja przedsięwzięcia nie spowoduje przekroczenia dopuszczalnych norm ochrony środowiska, mieszkańcy działek sąsiadujących z planowanym przedsięwzięciem, pozostaną niechętnie nastawieni do realizowanego przedsięwzięcia.

Mając powyższe na uwadze wniosek sformułowany na podstawie art. 135 przez jedną ze stron postępowania, a dotyczący wstrzymanie natychmiastowego wykonania decyzji rozpatrywanej obecnie nie może w ocenie Kolegium zyskać akceptacji. W tym miejscu odnosząc się do niniejszego zarzutu zaakcentować należy, iż realizacja, każdej z inwestycji wiąże się z oddziaływaniami na środowisko, jednakże nie sposób w związku z tym przyjąć, iż jest to uzasadniona podstawa do wstrzymania wykonania decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach bowiem każdy proces inwestycyjny wiąże się z oddziaływaniami i presją antropogeniczną. W realiach sprawy należy także zauważyć, iż w ocenie Kolegium decyzja niniejsza jest zgodna z przepisami prawa, a z chwilą wydania przez Kolegium rozstrzygnięcia stała się decyzją ostateczną co daje podstawę do wystąpienia do innych organów wymienionych w art. 72 ustawy o oś o wydanie dalszych rozstrzygnięć realizacyjnych. Na marginesie niniejszych rozważań należy wskazać, iż zarzuty sprowadzające się do tezy, że nadanie rygoru nastąpiło z naruszeniem art. 108§ 1 kpa w zw. z nie znajdują uzasadnienia w kontekście zgromadzonych akt administracyjnych. Bezsprzecznie z akta tych wynika, iż inwestor inicjując w lutym 2022 r. przedmiotowe postępowanie zawarł wniosek o nadanie przedmiotowej decyzji w trybie art. 108§ 1 kpa rygoru natychmiastowej wykonalności, wniosek ten był szczegółowo uzasadniony (akta organu I instancji Tom II). Jak podano w uzasadnieniu realizacja ww inwestycji wpłynie znacząco na poprawę jakości życia poprzez odsunięcie ruchu ciężkiego od obszarów zabudowy co przełoży się w bezpośredni sposób na zmniejszenie ryzyka wypadków, skrócenie czasu podróży, zapewnienie komfortu jazdy, zapewnienie dostępu mieszkańcom do drogi krajowej nr 22, ograniczenie emisji spalin i hałasu, odciążenie układu dróg lokalnych od ruchu tranzytowego, przyspieszenie rozwoju przyległych terenów, skrócenie dojazdu służb ratunkowych. Nadanie rygoru natychmiastowej wykonalności przyspieszy wszczęcie procedury uzyskania zezwolenia na realizację inwestycji drogowej (zrid), a tym samym rozpoczęcie robót budowlanych. Decyzja środowiskowa jest bowiem niezbędna do złożenia wniosku o decyzję zrid. Dlatego też w ważnym interesie społecznym jest jak najszybsze zakończenie prac projektowych, które pozwoli wykonawcy rozpocząć prace budowlane. Ponadto jak wskazano spełniony jest także warunek realizacji ważnego interesu gospodarczego z uwagi na realizację zadania ze środków budżetu państwa. Zatem skoro w z wykładni art. 108 § 1 kpa i orzecznictwa wynika, iż ustawodawca nie zróżnicował przesłanek nadania decyzji nieostatecznej rygoru natychmiastowej wykonalności od tego, czy organ rygor ten nadaje z urzędu czy na wniosek. W związku z tym organ rozpoznając wniosek o nadanie rygoru winien rozważyć wystąpienie którejkolwiek z przesłanek uzasadniających nadanie rygoru określonych w art. 108 § 1 k.p.a. Przy tym należy wyjaśnić, że wystarczy wystąpienie chociaż jednej z wymienionych przesłanek, aby uznać nadanie rygoru za uzasadnione (vide wyrok WSA w Warszawie z dnia 11 marca 2022 r., sygn. akt IV SA/Wa 1080/21). Odnosząc się zarzutów odwoławczych polegających na naruszeniu art.7, art. 8, art. 77 § 1 i art. 80 kpa, zarzutów tych nie można podzielić, gdyż prowadzone postępowanie jak i wydana decyzja administracyjna zostały wydane z poszanowaniem procedury administracyjnej. Analogicznie nie można również podzielić tych zarzutów odwoławczych, które sprowadzają się do wykazywania, iż przedmiotowa decyzja

narusza dyrektywę siedliskową , w tym miejscu należy zauważyć , iż dyrektywa nie jest prawem bezpośredniego skutku i wymaga wprowadzenia (transpozycji) do porządku prawnego państwa członkowskiego UE. Zatem formułowanie zarzutów w oparciu o dyrektywę bez wskazania w związku z nią konkretnego przepisu prawa RP i okoliczności hipotetycznego naruszenia jest zamierzeniem nieuprawnionym. W tym miejscu jeszcze raz należy podkreślić, że karta informacyjna przedsięwzięcia spełniała wszelkie wymogi ustawowe, zaś wydana decyzja jest wynikiem przyjęcia pozytywnych ustaleń oraz warunków wyspecyfikowanych przez organy wyspecjalizowane, tj. RDOŚ. Nadto należy zauważyć , iż organ procedujący w sprawie nie ma obowiązku poszukiwania dowodów korzystnych dla strony w sytuacji, gdy z zebrany materiał dowodowy pozwala na wydanie rozstrzygnięcia w sprawie (vide wyrok NSA z dnia 29 września 2020 r. sygn. akt II OSK 1452/20). W orzecznictwie sądowym podnosi się, iż postępowanie dowodowe nie jest celem samym w sobie, a przyjęta w postępowaniu administracyjnym zasada zupełności materiału dowodowego nie oznacza, że należy prowadzić postępowanie dowodowe nawet wówczas, gdy całokształt okoliczności ujawnionych w sprawie wystarcza do podjęcia rozstrzygnięcia (vide wyrok NSA z dnia 25 września 2020 r., sygn. akt II GSK 795/18).

Na marginesie należy wskazać, iż w postępowaniach w których udział społeczeństwa jest obowiązkowy, (jednakże należy jeszcze raz zauważyć niniejsze nie należało do tego typu) nawet naruszenie zasad dotyczących udziału społeczeństwa w postępowaniu nie skutkuje bezwzględnym obowiązkiem eliminacji powyższych rozstrzygnięć bowiem ustawa o oś nie zawiera normy prawnej, która wskazywałaby, iż naruszenie zasad dotyczących udziału społeczeństwa w postępowaniu winno skutkować bezwzględną eliminacją z obrotu prawnego wydanych rozstrzygnięć. Oznacza to, iż ewentualne naruszenie zasad postępowania musi podlegać ocenie, pod kątem ustalenia, czy owe naruszenia mogły mieć istotny wpływ na wynik sprawy (vide Wojewódzki Sąd Administracyjny w Szczecinie w wyroku z dnia 29 września 2016 r. sygn. akt II SA/Sz 493/16). Godzi się zauważyć, iż w literaturze przedmiotu i orzecznictwie sądów administracyjnych ugruntowany jest pogląd, iż w świetle przepisów art. 33-38 ustawy z 2008 r. o udostępnianiu informacji o środowisku i jego ochronie, udziale społeczeństwa w ochronie środowiska oraz o ocenach oddziaływania na środowisko nawet sprzeciw społeczności lokalnej nie stanowi w żadnym przypadku normatywnej podstawy do odmowy wydania decyzji środowiskowej. Natomiast organ wydający decyzję środowiskową ma oczywiście obowiązek zapewnić udział społeczności lokalnej w tym postępowaniu administracyjnym, która może składać uwagi i wnioski, a w jaki sposób zostały one wzięte pod uwagę właściwy organ musi wyjaśnić w uzasadnieniu decyzji środowiskowej. Oznacza to, że brak jest normatywnej podstawy do badania przez właściwy organ na podstawie opinii biegłego, czy tego rodzaju obawy społeczności lokalnej mają uzasadnione podstawy. Stanowisko społeczeństwa organ ocenia na podstawie zgłoszonych uwag i wniosków oraz ustaleń raportu o oddziaływaniu tego przedsięwzięcia na środowisko i ewentualnie proponuje inwestorowi inny wariant realizacji tego przedsięwzięcia (vide wyrok NSA sygn. akt II OSK 608/15 z dnia 20 lipca 2016 r.).

Mając powyższe na uwadze przeprowadzone przez Kolegium postępowanie administracyjne pozwoliło na podjęcie bezsprzecznych ustaleń, iż przeprowadzone przez

organ I instancji postępowanie dowodowe zwięźczone wydaną decyzją administracyjną prowadzone było z poszanowaniem przepisów proceduralnych jak i materialnoprawnych. Analiza zgromadzonego materiału dowodowego jednoznacznie wykluczenie negatywny wpływ zamierzenia inwestycyjnego na środowisko w tym przypadków o których stanowi art. 63 ust.3 ustawy. Jak wyżej wspomniano wydana decyzja jest konsekwencją zebrania i oceny kompleksowego materiału dowodowego polegającego na ocenie karty informacyjnej przedsięwzięcia z uwzględnieniem opinii i postanowienia organów wyspecjalizowanych, co pozwoli na realizację inwestycji przy spełnieniu celów środowiskowych o których stanowi art. 63 ust.1 ustawy o.o.s. Należy również zauważyć, iż RDOŚ przed wydaniem zaskarżonego postanowienia dokonał wizji miejsca planowanej inwestycji w dniu 4 stycznia 2023 r. co pozwoliło wieloaspektowe rozpatrzenie sprawy z uwzględnieniem oceny terenu inwestycji nie tylko w oparciu o zebrany materiał dokumentowy, ale również analizę dokonaną w terenie. Organ I instancji zapewnił czynny udział w postępowaniu Stowarzyszeniom co znalazło swój wyraz m.in. w przekazywaniu dokumentacji Stowarzyszenia do RDOŚ, tak aby wydane postanowienie w najpełniejszym zakresie odpowiadało stanowi faktycznemu sprawy. Przykładowo warto tu wskazać, iż do organów wyspecjalizowanych został przekazany dokument prywatny pn. „Analiza Karty Informacyjnej Przedsięwzięcia dla obwodnicy Człopy pod kątem wyboru najkorzystniejszego wariantu w zakresie szaty roślinnej grzybów oraz zwierząt” (akta organu I instancji Tom III karta 52). Podsumowując postępowanie w przedmiocie wydania decyzji środowiskowej dla inwestycji pn.: ”Budowa obwodnicy Człopy w ciągu drogi krajowej nr 22 zostało przeprowadzone w zgodzie z obowiązującym prawem, a odstąpienie od potrzeby przeprowadzenia oceny oddziaływania na środowisko jest działaniem racjonalnym i z wszech miar uzasadnionym.

Tym samym należy uznać za trafny nałożony przez organ I instancji rygor natychmiastowej wykonalności, gdyż nałożenie tego rygoru jest nie tylko uwarunkowane wnioskiem inwestora i wynikającymi z art. 108§ 1 kpa i przesłankami zastosowania powyższej instytucji jako wyczekiwanej społecznie i mającej wpływ do ochronę życia i zdrowia ludzkiego poprzez wyprowadzenie znacznego ruchu drogowego z centrum miasta i tym samym poprawę dobrostanu życia mieszkańców poprzez zmniejszenie m.in. oddziaływania akustycznego.

Godzi się również zauważyć, iż ochrona środowiska winna być postrzegana w myśl wynikającej z zapisów art. 5 Konstytucji RP z dnia 2.04.1997 r. zasady zrównoważonego rozwoju, określającej programowy kierunek państwa w zakresie ochrony środowiska przy interpretacji tego zagadnienia nie można zapominać, iż człowiek jest również elementem środowiska a każde zamierzenie inwestycyjne wiąże się z ingerencją w szeroko rozumiane środowisko co jest konsekwencją presji antropogenicznej i rozwoju urbanizacyjnego kraju. Zapadłe w sprawie orzeczenie określa warunki realizacji inwestycji w sposób umożliwiający realizację celów ochrony środowiska wynikających z ustawy o ocenach oddziaływania na środowisko. Tym samym niniejsze zamierzenie inwestycyjne realizuje zasadę zrównoważonego rozwoju godząc potrzeby społeczności lokalnej z szeroko pojętą ochroną środowiska.

Decyzja niniejsza jest ostateczna.

Pouczenie

Na decyzję służy skarga (w 2 egz.) do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Szczecinie, składana za pośrednictwem Kolegium (75-626 Koszalin, ul. Andersa 34) w terminie 30 dni od dnia doręczenia decyzji. Skarga powinna czynić zadość wymaganiom pisma w postępowaniu sądowym, a ponadto zawierać dane wymienione w art. 57 § 1 ustawy z dnia 30 sierpnia 2002 r. – Prawo o postępowaniu przed sądami administracyjnymi (t. j. Dz. U. z 2023 r., poz. 1634 ze zm.).

Zasady uiszczania oraz wysokość wpisu od skargi w postępowaniu przed sądami administracyjnymi są uregulowane w ww. ustawie oraz rozporządzeniu Rady Ministrów z dnia 16 grudnia 2003 r. w sprawie wysokości oraz szczegółowych zasad pobierania wpisu w postępowaniu przed sądami administracyjnymi (Dz. U. z 2021 r., poz. 535 z późn. zm.) wpis stały zgodnie z § 2 ust.3 pkt 3 rozporządzenia wynosi 200 zł. Wpis sądowy można uiścić gotówką w kasie sądu lub na rachunek bankowy Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Szczecinie w NBP: 95 1010 1599 0030 9822 3100 0000.

Strona może zwrócić się do Sądu o zwolnienie od kosztów sądowych. Strona może wystąpić do Sądu o przyznanie jej prawa pomocy poprzez ustanowienie adwokata, radcy prawnego, doradcy podatkowego lub rzecznika patentowego. Wniosek w tym przedmiocie powinien być złożony na urzędowym formularzu według ustalonego wzoru. Urzędowe formularze są udostępniane w wojewódzkich sądach administracyjnych, Naczelnym Sądzie Administracyjnym, urzędach gmin, a także w Internecie pod adresem: <http://www.nsa.gov.pl>

Przewodnicząca Składu Orzekającego Agata Witkowska (spr.)

Członkowie: Joanna Mojska

Jarosław Synak

Otrzymują:

1. Burmistrz Tuczna + akta sprawy Tomy od I do V
2. Burmistrz Człopy
3. Inwestor (GDDKIA) za pośrednictwem pełnomocnika
4. Strony za pośrednictwem obwieszczenia w trybie art. 74 ust.3 ustawy o.o.ś w związku z art. 49 kpa.
5. Państwowy Powiatowy Inspektor Sanitarny w Wałczu
6. Regionalny Dyrektor Ochrony Środowiska w Szczecinie
7. a/a.
8. Państwowe Gospodarstwo Wodne Wody Polskie Zarząd Zlewni w Pile
9. Stowarzyszenie Kraina Dzierżycraja
10. Klub Przyrodników